

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseria garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publica

Scrieri nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 176.

Mercuri, 6 (18) August.

1886.

Din cauza S-tei sârbători de mâne, ziarul nu va apăre până Joi.

Brașov, 5 August 1886.

Este constatată, că sprijinul ce l-a întem-pinat cauza națională a Maghiarilor din par-tea opiniei publice europene dela 1848 încôce s'a datorit pârerei ce era răspândită de unii cu intențiune, de alții fără intențiune, că poporul maghiar este pârâns de adevăratele principii liberale și constituționale.

Acastă bună părere despre misuințele și stâruițele Maghiarilor pe cărarea progresului liberală a dispărut aproape cu totul. Până ce se luptau în contra asuprirei, politicii unguri sciau să păstreze o conduită între marginile date de spiritul timpului și nu puțin au știut ei să amăgescă lumea din afară asupra sentimen-tului și tendințelor lor.

A fost de ajuns însă, ca Ungurii să aibă frânele guvernului în mâna lor timp de opt-spredece ani, pentru ca să credea că sunt dis-pensați de a mai respecta spiritul timpului și opiniunea lumii civilizate despre tendințele lor naționale, sociale și culturale. Nu numai odată și-au dat în petecă lăsându se se vedea sub spo-iala liberalismului uriciunea egoismului și a into-leranței naționale celei mai încarnate. Astfel lumea civilizată a Europei a început să cunoscă natura despotică asiatică a celor ce se laudă înaintea lumii, că sunt înainte-mergătorii civi-lizațiunei în Orient.

Am arătat la timpul său cum au fost demascați Ungurii de Francesi și de Germani la diferite ocațiuni, fiind reduse reclamele foilor subvenționate de guvernul unguresc la adevă-rata lor valoare. Două cazuri întâmplare de cur-rendu au produs o justă amărăciune în capi-tala ungară.

Universitatea din Heidelberg și-a serbat jubileul său de 50 de ani. Universitățile din totă lumea au fost invitate la această serbare, numai universitățile unguresc din Budapesta și din Clușiu au lipsit din lista celor invitate.

Care este cauza acestei ignorări? „Nemzet”, organul oficios al guvernului unguresc, răs-punde la această întrebare printr'un articol, în care se plânge despre „lipsa de tact” a sena-tului ungar din Heidelberg, care — dice numita foia — ar isvorî numai din șovinismul național al învățaților de acolo, în mijlocul cărora se află și Rudolf Heintze, care a scris asupra stărilor din Ungaria. Este regretabilă — dice foia ungurescă — această eroră a sena-tului ungar, pentru că ea turbură din nou relațiunile amicabile dintre Nemți și Maghiari și întunecă din nou raporturile, nu între statul german și monarhia austro-ungară, ci între națiunea germană și națiunea maghiară.

Dacă în adevăr șovinismul este cauza, atunci se egalizează socotela: șovinism pentru șovinism. Trebuie însă că „șovinismul” ger-man are cauze mult mai temeinice, decât a știut să rânescă atât de adencă la inimă pe șovinistii din Budapesta.

Noi suntem departe de a revindeca șovi-nismul numai pentru nația maghiară, căci el precum ne convingem zilnic începe a deveni o bolă generală în Europa; Dér în cazul a-mințit, al procedurii senatului ungar din Heidelberg față cu Ungurii, totuși nu putem vedea atât șovinism, cât mai mult o legitimă mâhnire pentru purtarea intolerantă și curat șovinistică a Universităților maghiare față cu interesele de cultură și dezvoltare națională ale Germanilor din Ungaria.

Nu negăm, că faptul ignorării în sine în-volvă o nepolitică, dér se vede că societatea ger-

mană, sub presiunea legăturilor politice ce există astăzi între Germania și monarhia austro-ungară, nu găsește alt mijloc spre a dovedi, că ea nu se conduce în relațiunile cu Ungurii de vederile politice dominante bismarkiane, decât manifestându și indignațiunea prin asemenea demonstrațiuni „nepolitice”, dér foarte pișcătore.

Pe cei din Heidelberg i-a secundat consi-liul comunal din capitala Bavariei. Acesta, precum șcim, a refuzat a lua parte la serba-rea revindicării cetății Buda, declarându limpede, că această o face în vederea relațiilor în care se găsește Sașii din Ardeal. Inzadar se si-lesce secretarul societății istorice unguresc a întorce palma, ce a primit o șovinismul ungu-resc dela cei din München, și observațiunea „delicată” a lui „Pester Lloyd”, că consiliarii comunali din München au fost amețiți de bere când au luat această deciziune, nu contribuie în-tru nimic de a o șterge.

Nu șcim ce învățătură vor trage de aici șovinistii unguri. Pote că se vor grăbi a face pace pe hârtia cu Sașii din Ardeal. Acăsta ar dovedi numai slăbiciunea șovinismului unguresc față cu șovinismul german, fără a delăta însă relele existente în relațiunile cu Germanii dinăuntru și dinafară.

Ca să se gândescă serios, că șovinismul lor neputincios aștia numai puternicul șo-ovinism german și face treburile politice de germanizare în Orient, de o asemenea judecată mai adencă nu-i ținem capabil pe șovinistii un-guri de astăzi.

Cu atât mai rău pentru ei!

Ignatieff despre Serbia, Bulgaria și Ger-mania.

Un ziar sârbesc publică vederile ce le-a espi-mat generalul Ignatieff către corespondentul din Pe-tersburg al acelui ziar:

Că privire la Serbia, generalul a dîs: Serbia este sub raportul moral, material și politică nimicită, glo-ria ei militară s'a dus și poporului sârbesc nu i mai rămâne decât să și schimbe religiunea greco-orientală și apoi și-a terminat cu desevșire rolul său în Eu-ropa. Înăuntru Serbia este desbinată și de aceea în afară nu pote fi nimenui periculoasă. Puțina putere, care a mai rămas acestei țeri, este necesară spre a împie-deca turburările interne, și marile evenimente, cari se vor ivi mai curend și mai târziu, vor găsi pe Ser-bia nepreparată.

În privința Bulgariei, Ignatieff s'a exprimat astfel: Nimeni n'a avut mai multă simpatie pentru această țeră decât mine. Vedă însă că m'am înșelat în aș-zeptările mele. Este adevărat că Bulgarii erau chemați d'a juca un rol în Europa, dér păcătoșii lor omeni politici au împins țera spre prăpastia și i-au păpat vii-torul. Vina în prima linie este a principelui Alecsandru, care a fost atât de neghiob d'a încheiat alianța cu Turcii, cu acei Turci, cari au apăsă și exploatată atăta timp pe Bulgari. Pentru ce a urmat astfel Batem-bergul, pote oricine înțelege. Densul a venit în Bul-garia cu datorii și acum dispune de milioane. Principele Alecsandru pote că și-a făcut treburile, dér Bulgaria a perdut enorm de mult. Se găsește tocmai în posi-țiunea Serbiei, și ea și-a păpat viitorul. Pentru Ru-sia, Bulgaria nu există cât timp va fi acolo Batem-bergul.

Relațiunile dintre Rusia și Germania, Ignatieff le-a caracterizat astfel: Rusia s'a arătat totdeauna prietena Germaniei; a sprijinit pe Germania în luptă cu Austria și cu Francia. Dela încheierea tratatului dela Berlin însă Germania respălătesce cu nemulțumire Rusiei. De câte ori Rusia voiesce să desvolte activitatea sa în peninsula balcanică, Germania o împedică d'a dreptul, și o împinge pe Austro-Ungaria înainte. Principele Bismarck este dușmanul Rusiei și mai periculos decât Napo-leon I. Rusia trebuie să stea la pândă, fiindcă conflic-tul cu Germania este inevitabil. Ignatieff crede că Ger-

mania a făcut forțe rău că s'a stricat cu Rusia. În Francia ideea de răsbunare câștigă tot mai mult tē-râm și partidele politice împing lucrurile spre resbel. Se pote întâmpla ca Germania, continuând politica de până acum, să se găsească deodată între doi dușmanți, cari voiesc să și răsbune și și vor și răsbuna.

Dela adunarea generală a „Asociațiunei transilvane.”

Despre concertul din Alba-Iulia, arangiat cu oca-siunea adunării „Asociațiunei” mai primim următoarele amănunte:

Alba-Iulia, 10 August 1886.

Insufletirea e mare, lumea se mișcă veselă către otelul „Hungaria”, spre a se indulci la accentele duișe și la farmecul doinelor românesc, menite a alunga grigile și a alina suferințele zilnice.

Meritatul nostru artist, d-l G. Dima, a venit cu corul său ca să ne încante, și într adevăr, bunăvo-ința cu care a fost întâmpinat concertul „Asociați-unei transilvane” a fost o expresiune viuă de satisfacțiunea internă a mulțimei de peste 400 indiviți, ce participase la el. Era aproape de 8 ore sera, când concertul se anunțase și publicul nu încetase încă de a veni, îndesându-se cu forța și cercând a străbate'n sală. Deja sala era cu totul ocupată. Un mic semnal, și auzul se desfătează, inimile se înalță la esecutarea din partea duor coruri a frumoselor piese „Corona cufundată” de H. Bönicke și „Vântul suflă dela Vest” de I. Dürner. Succesul a fost bun, și era de sigur eseculent, decât tenorul ar fi fost ceva mai proporționat cu celelalte voci. Ca diletantă, în corul d-lui prof. Dima, atabila domnă Malvina Căcoveanu, în „Miserere”, din opera Trovatore, esecutată pe pian, a făcut o impresiune plăcută asupra publicului. Cătecele „Mieșul nopții” de G. Dima și „Nor de vijelie” de W. Humpel, pentru o voce de bas cu acomp. de pian, au fost sufletul întregului con-cert, care a primit viță prin cușocutul nostru cân-tăreț, d-l Isaia Popa. Undulațiunile sunetului său fă-ceau ca publicul să se simtă ca cum ar fi într' o altă lume, mai poetică, mai ideală.

Tot asemenea farmecă au exercitată asupra au-șului publicului și celelalte două cântece: „Cântec de jertfă” de L. v. Beethoven și „Soriora” de F. v. Holstein, esecutate solo pe lângă acomp. de piano, de d-l I. Popa. Inteligenta domnișoră Elena Pipoș în piesa „Rapsodie Roumaine” op. 13 de A. Șipoș, esecutată pe piano, a desvoltat o desteritate admirabilă și o tehnică forțe înaltă. Trecerea atât de sigură și fină în nuanțele și modificările figurilor din complicata piesă „Raps. Roum.” — în mânia căldurei celei enorme și a altor dificultăți provenite din pian — s'a făcut cu o artă și ușurătate vrednică de admirat. Cu succes a fost esecutată pe violă și „Doina Ciobanului” de d-l I. Pipoș.

Pe lângă trei piese: „Diva a apus” de H. Pfeil „Serenadă” și „Hai în horă de ai juca”, esecutate de corul d-lui prof. Dima cu succes forțe bun, imi per-mit a mai aminti poesia „Balcanul și Carpatul” de V. Alecsandri, declamată de d-na Aurelia Pipoș n. Roșescu. Imbrăcată într'un frumos costum țrănesc, d-na Pipoș își ațint ochii săi asupra publicului, ca și cum ar fi voit a dice: „Priviți, femeia română își cu-nosce misiunea sa.” Apoi cu vocea-i sonoră încep a declama istorica poesiă destul de corect.

Pe la 11 ore terminându-se concertul, care aprinse inimile tuturor și mai ales ale tinerimei, mulțimea și cu deosebire junimea ungară se adună într'un parc unde continuă o adevărată petrecere românescă. Dintre multele toast ținute în acea noapte de cunoștință, amin-tesc toastul d-lui Dr. V. Lucaciu, preot, care în cu-vinte căldurose și elocvente ni-a arătat drumul și mij-lăcele cu care să luptăm. El.

SCRILE DILEI.

O telegramă din Berlin dela 13 August n. co-munică, că refuzarea invitării budapestane din partea comunei orașenesc München d'a lua parte la serbarea

revindicării Budei e în parte desaprobată în Berlin, întru cât se recunoște că ministrul-președinte Tisza tocmai acum își dă serioasă silință d'a duce la cale o împăcare durabilă cu Sasii din Ardeal.

—x—

Diarul unguresc „Székely Nemzet” primește din comitatul Ciucului, și încă după cum ține din isvor „vrednic de credință” următoarea corespondență: „Abia trece ți, în care se nu fiă cercetată teritoriul nostru de ofițeri din România, cari vinu aici cu scopul ca să examineze și iscosescă. Încă nici nu s'a răcit bine locul pe care fusese unu căpitan și cu unu locotenent, când éta că la 29 a unei trecute se ivesce unu locotenent, unu sergent dela genie, mai mulți subofițeri, împreună cu 100 de dorobanți provăduți cu securi, hirtlețe, sape și ciocane, fiindu trimiși în Moldova cu scopul ca să facă drumuri și poduri. Lucrul și l'au început la pichetulu Nr. 1, numit Șipoșeu, și și-lă continuă spre pasul Oituzului. Cam la mijloc, în apropierea comunei Ghepeța, la muntele numit „Fagul rotund”, au ocupat unu teritoriu ungar de 1—3 klm. Mai întâi au implantat semne, apoi la comanda și în prezența locotenentului au tăiat și drumul prin teritoriul ungar. Totu cu ocaziunea acéta au ocupat muntele numit Vajka și pichetul nostru militar de de pe teritoriul ungar. În 6 a l. c. generalul român din Focșani, Gregoriu Cuntele (?), împreună cu unu major dela genie, cu unu căpitan, cu unu locotenent și cu unu subprefect veni la pasul Ciuc-Ghimeșiu, de unde în timpu de o oră și jumătate au privit cu atențiune la fortificațiunile noastre militare, cari ce-i drept se află într'o stare desolată. Urcându-se pe o înălțime, au început a se ocupa cu privirea deosebitelor charte și cu însemnări și și-au făcut din nou alte notițe. La 6 a l. c. acéta comisiă și-a început lucrarea la pichetul Nr. 1 și și-o continuă spre comitatul Treiscaunlor.”

—x—

În urma autografului monarhului, Pesta, Debrinul Checichemetul și Timișorei nu voru mai adresa petițiunii la dietă în afacerea Edelsheim-Ianski. Se ține că acestu exemplu va fi urmat și de alte orașe.

—x—

O ordinațiune a ministrului comunu de război dispune ca nici unu voluntar pe unu an să nu i se dea gradulu de oficer în rezervă, decă nu cunoște limba germană după cum cere serviciul.

—x—

Din Caransebeș se telegrafiază lui „P. Ll.” că în ședința de constituire a noului corp reprezentant, a cărei majoritate constă acum din elemente „patriotice” s'au luat mai multe hotăriri importante atât în direcțiune națională, cât și administrativă. „Fostulu oficeru de grănicer Curescu — ține telegrama — cunoscută până acum ca naționalist, propuse ca orașul să voteze 80 fl. pentru școlarii, cari arată cele mai bune progrese în limba ungerescă. Propunerea s'a primit cu însuflețire și totodată s'a hotărât să se alature la „Kulturregyletul Torontalului” și la Reuniunea „Ceangăilor.” — Se vede că fostulu „naționalist” — vorbă se fiă — Curescu a rămnit la laurii lui Moldovan Gergely. Adecă de ce n'ar avea și Bănatul unu „mărgăritaru Kulturregyletist”, cum are și Ardealul! Era păcat să rămână Gergely stingheru.

—x—

Mercuri în 30 Iulie au plecat din Iași 10 Evrei spre Hamburg. „Liberalul” află că se formeză în

Iași unu comitetu pentru încurajarea emigrării. Succesul bun!

Necazurile Scheienilor.

Brașovă, Augustu 1886.

Călătorul indigen și strein, apropiându-se de Brașov și vădându înfrumșetările ce i se facu orașului, ar crede că edilii noștri sunt cuprinși de o părintescă iubire cătră comună și poporațiunea ei, și aru ține negreșit: éta o comună, căreia i se răsplătesce pentru dările ce le plătesce. Și cum n'ar admira îngrijirea și zelul ce-lu desfășură edilitatea noastră în înfrumșetarea orașului cu promenade, cu parcuri, cu cai bune, cu plantarea locurilor gode, începându dela capetulu dinspre Scheiu alu cetății și până pe la Fântâna popii (Honterusplatz), apoi juru împrejurulu cetății și până în Ștejerișu.

Să ferescă Dumnezeu însă să mergă vr'unu călătoru să viziteze suburbiul Scheiu! Acestu suburbu, care plătesce dările cele colosale ca ori și care altu suburbu, necum, să vedă vr'o înfrumșetare, dără nici măcaru unu drum cum se cade n'are. Din Prundu în susu gropile și noroiele sunt vecinice, necurăteniile pe maidanuri asemenea, canalulu ce cutieră Scheiulu d'alungulu e într'o stare deplorabilă, — din an în an se pune câte-o scândură la vadu, — pentru că conducători afacerilor comunei noastre nici nu vrea să scie de Scheiu, decăt numai atunci când e vorba de încassarea dărilor comunale, care se sporesc din an în an. Peste tot Scheiulu e tractat cu atâta vitregia, încăt își vine a crede, că nici nu face parte din comuna Brașov, ci că ar fi o comună separată, de care nimenea nu se mai îngrijesce fiindu lăsat în plata Domnului în ce privește îngrijirea, nu însă și în ce privește dările.

Vitregia celor din fruntea comunei însă a mers și mai departe față cu Scheiulu. N'a fostu destul, că starea materială a poporului din acelu suburbu a dat înderetu cu pași repeși din cauza decădintei comerțului brașoven și a stagnării mai tuturor afacerilor, ci „părintesca” oblaudire comună a îngrijit să li se ia și bruma de mijloce ce le mai rămăsese Scheienilor pentru ași agonisi pânea de tôte țilele și ași încălzi corpul în timpul ernei. Bieții omeni cu chiu cu vai își agonisera atâta cât să și potă cumpăra o vacă, două trei oi séu capre, unu cal, ca astfel să și susțină familiile. Nici acéta grea, dăr onestă existență nu i-a fostu datu s'o aibă poporațiunea Scheiului.

Pășunitulu pentru vite s'a îngustat, plantându-se pășunile, ba până și liveșile, cu brași, contrar promisiunilor făcute că numai rîpile și cotele se voru planta, așa că ași s'a oprit tôte locurile de pășune până în Poiană, chiar și cele neplantate, numai și numai în scopulu d'a nu mai face posibilu traiulu omului séracu, a cărui vită forma singurul isvor de existență. Locurile acestea le-a arendat comuna pentru unu venit de câțiva florini ce-i aduce fênelu, așa că prin acéta s'au luat bieșilor omeni până și isvorele cu apă de pe acele locuri, din care se adăpau vitele. Ași vitele trebuiesc mânați — urmărite fiindu de pădurari — până în Po-

iană fără a pune gura pe erbă și fără a se pută adăpa undeva, și astfel vitele fac nentrerupt unu drumu de 2¹/₂—3 ore până ce se ajungă în Poiană. Aci apoi altă greutate, pădătorulu vitelor e nevoitu să le adape cu găleta dela o singură fântână, muncă grea pentru el, căci numai în o parte a Scheiului sunt peste 100 de vite mari. Cât pentru vitele mărunte, acestea s'au oprit cu totul dela pășunitu, și abia mai întâlnesc câte una pe ici colea, pôte multu mai rar decăt lupi, urși și porci sălbatici.

Și cu Poiana cum stăm? E plină de mușiroie și de tufe de Bradul ciumei; nu voru trece câțiva ani și tôte Poiana va fi încurcată, încăt nu va mai pută pasce nici o vită. Și acestu cuitu de pășunitu e plătit de fiecare capu de vită cu 2 fl. Mai nainte se plătea numai 1 fl., dăr eșindu o comisiune acum vr'o 12 ani și vădându că Poiana se va încurca prin mușiroie și Bradul ciumei, a hotărât ca să se plătescă 2 fl. de vită, cu condițiune însă ca cu adausulu de 1 fl. să se plătescă omeni ca să curețe Poiana de mușiroie și de acele tufe, ca baremi în bucățica aceea de pășune să potă pășuni vitele. Făcutu-s'a ceva? Nimicu, banii se iau, ér Poiana a devenit unu „frumosu parcu de mușiroie și de Bradul ciumei”. Unde voru pasce ca la 350 vite, câte sunt ași, căci în Poiană n'a mai rămas aproape nici rădăcina erbei, pe drumu în jos sunt numai bolovan, ér celelalte locuri sunt oprite? S'ntorc vitele sbierându de fôme și de sete, așa că sermanulu omu trebuie să și sature acasă vita, decă vrea să aibă ce să mănânce elu cu familia sa, care abia așteptă să și se pună pe mésză unu castronașu cu lapte, și decă vrea să și mai aibă vită.

Ce privește locul pentru vite de prăsilă, nici pomenelă nu e, căci n'au omeni locu de pășune, dăr să și mai aibă și de prăsit! Au cerutu Scheienii să li se dea Poiana lui Brâncă, pentru ca să și potă prăsi seraculu o vâcșoră, dăr zadarnică a fostu cererea, căci nici pe bani n'a vrutu s'o dea comuna, necum să o lasă pentru prăsitulu vitelor; mai bine a datu în arenda pentru cosit. Nu vréu cei din capulu comunei să auță cererile poporațiunii scheiene, nu vréu să și dea nimicu, e gata însă ori când să și ia.

(Va urma.)

Din Transilvania, Augustu 1886.

II.

Ungurii încă sunt despărțiți în confesiuni, dăr acéta nu-i împedecă a ține totu mereu unii cu alții în cele rașionale și a fi solidari. Prin solidaritate ei au impus acolo, unde Românii prin desbinări s'au compromis. Așa ori cum vomu lua lucrulu 5 milioane Unguri dominéză 9 milioane Slavi și Români.

Istoria anulii 1848/9 o scim cu toții. Cine să ne remunereze jertfele noastre, când noi înșine ne arătăm nevrednici de martirii noștri?

De tinerulu maghiaru, studieze elu ori unde, nu se prinde cosmopolitismulu, elu rămâne nestrămutat Unguru și nu cunoște altu omu mai sublimu pe față pământulu, afară de Unguru.

Dăr tinerimea română de ași? În Clușiu nu se potă înțelege cum se cade nici la unu concertu. În Pesta, unde nu arareori sunt câte 100 de ascultători universitari, abia să înscriu ca membrii la unica socie-

FOILETONU.

Cele trei mărgăritare din începutul renascerei italiene.

(Studiu archeologic de Severu Muresianu).
(Urmare.)

Arhitectura și Brunelleschi.

Deși stilulu gotic apare de timpuriu în Italia, încă în prima jumătate a secului 13-lea, totuși stilulu romanu persevereză cu o energiă tenace până la finele evului mediu, când este înlocuit cu formele antice. Unde însă stilulu gotic prinde rădăcină, acestea sunt scurte. pentru că elu este considerat ca unu product străin și e acceptat nu din necesitate, ci mai mult din considerațiuni ale spiritului timpului. În Italia elu nu apare în tôte serioșitatea formelor lui nordice, căci acestea nu se unesc cu usulu tradițional alu arhitecturii italiene, ci se îndestulesc mai mult cu o superficialitate esteriôră. Așa d. e. în esteriôră predomină orizontismulu, care este indicat prin nisce streșini puternice, pe cari se află galerii și statue. Aci nu este ca în nordu, eschisă podoba plastică, ci din contră i se dă terenul deschis a se desvolta în tôte splendoarea ei. În genere nici turnurile nu sunt împreunate la corpulu bisericii și nici nu formeză ca în Germania acelu complex armonicu ce cu unu aventu genialu, în butulu tu-

turor greutăților, prin agerimea calculului satisfăcându cutezanței concepțiunii se ridică ca minunea minuniloru spre înălțimea eterică.

În interioru distanța stilpilor, cari sunt în 4 séu 8 cornuri, este cu multu mai mare, năile au asemenea o lățime mai spațioasă, înălțimea loră este însă mai mică ca în nordu. Și fiindcă ferestrelle nu sunt așa colosale, fața pârșilor devine mai mare, locu destulu ca pictura în fresco să și desvolte acelu farmecu, cu care a sciutu să încante posteritatea.

Și pre când arhitectura italiană oscila din imitațiunea formelor antice în cele gotice apare pe orizontulu artistic italianu acelu sôre ce răspândește lumină la toți seculii următori. Acela este Filippo Brunelleschi. Și decă în genere istoria arhitecturii posedă bărbați cari i-a făcutu servicii, au desvoltat'o și rădicat'o la culmea prestațiuniloru posibile omenești, de siguru Brunelleschi este unul dintre cei dântăiu.

În anul 1377 când Papa Gregoriu XI cu mare pompă serbeză după esilulu de captivitate din Avignon introducerea scaunului pontificalu în urbea antică, când republica florentină în butulu interdicțiunii papale demândă clerului a deschide bisericile și a oficia servicii divine, — se nasce în Florența în cerculu unei familii pacinice și îndestulte acela, care are să fiă marele in-

temeiatoru și celu mai escelinte principe alu arhitecturii moderne.

Filipo*) a arătat în prima etate a copilăriei sale o aplicare deosebită spre arte și lucruri ingenioșe. Învățându a scrie și ceti, tatălu séu îl nase la învățatură la unu aurar, unde a desvoltat o activitate mare și unde a început și a desemna.

Nu a trecut multu timp și densusu a ajuns în progresu așa departe, avendu o desteritate atât de mare, câtu lega mai bine giuvelele ca măestrulu séu. Dăr sufletulu séu tineru nu s'a îndestulit numai cu atât, elu cerca mereu a și însuși aceea ce nu cunoșcea, a străbate aceea ce i se părea necuprinsibilu.

Cu Donatello, cu acelu mărețu naturalist, din prima etate a copilăriei s'a aflat în cea mai strinsă legătură de amiciție, cu elu studia pe întrecute și se perfecționa în sculptură. Perspectiva, matematica și geometria, cari îi erau indispensabile în studiile arhitectonice, le-a cultivat lungu timp cu multă grijă.

De două ori a dat în viața sa o dovadă încontestabilă despre marele séu talentu ca sculptor și a nume prima dată în emulațiune cu Donatello, ér a doua oră în urma unui concursu cu Ghiberti și alți artiști

*) Giorgio Vasari Vite di più eccellenti pittori, scultori ed architetti.

tate românească de acolo »Petru Maior» câte 30—40 înși. Și câte cestiuni și neînțelegeri și între aceștia. Cei ce absolvă pe la Oradea și Baia mare trecu peste pragul universității și afară de puține excepțiuni nu cunosc nici pe scriitorii români. În împărțirea ajutoarelor pentru tinerimea studioasă la noi domnesce numai protecțiunea. Diligența și talentul precum și purtarea bună prea puțin se bagă în seamă după legea, că celălalt din domn trebuie să trăiască domnesce, ăr celui născut din popor nu-i rușine decât rămâne și în miserie, că-i învățat cu ea.

În biserică domnesce mai mult nepotismul. Cei cu nepoțele ocupă parochiile cele mai bune, ăr de ceaialaltă îngrijescă Dumnezeu. — Ungurii, 5 milioane de suflete, au sute de țiare cari le apără interesele naționale. Noi numai cu două milioane mai puțin abia avem 2—3 țiare politice și și aceste cum sunt susținute?

Preoții noștri mare parte cetesc pe »Magyar Allam», care stimatisază de trădătorii de patriă pe apărătorii intereselor noastre, și pe »Religio» față de care învățătorii noștri abia se pot apăra prin apologii, cari ne caracterisază de omeni periculoși statului și creștinismului. Său nu cetescă nici o foie și așa comitu cele mai mari erori contra intereselor noastre naționale și bisericești.

»Poesiile poetului nostru Petöfy — imi spunea Ungurul, de care făcui amintire mai sus — care dice că și bisericile noastre se le sfărâmă, când idea națională ar fi impedecată, le-am vădit legate în lux la un cârturar de ai voștri, ăr poeziile lui Andreiu Mureșianu, care v'a dîșu »Deșteptă-te române» abia le înțelnesc pe lavița câte unui student serman. Ungurul fiă cătu de avutu nu-și dă crucerulă nici țiaristului vostru nici literatului român și nu numai aici, dăr nici în România! » Și ore se aibă dreptate Ungurul nostru? — Elu mai adause spre mirarea mea: »Clușul și Budapesta aprobă tôte nădrăvănile junimii noastre maghiare, pe când Blașul dă carentia junimii române, fiindcă cuteză a se afirma de ceea ce este și-i interdice chiar convenirile aprobate de ministru; Beișul aprobă și se însufleșce când cutare domnișoră română debutează în declararea vreunei poezii maghiare, ăr urmașii »eroicilor grănițeri», Năsudenii, când nu-și dau cote cu jupăn Gumbrinus se mănăncă unii pe alții pôte ca se se impunerescă și se pôte juca mai bine băruncu cel cătănescu pe unu cruceru de frica unui singur Unguru, a lui Banffy dela Deșiu». »Fie-vă destul a sci — esclama Ungurul — că voi cu intrigile, invidia și gelosia ce vă rōde la inimă și cu servilismul ce este sub demnitatea omului — nu meritați altă sorte....»

D-le Redactor! Nu voi să cercetez încă sunt basate său nu cele atinse mai sus dăr de ar fi numai a deca parte din ele adevărate amu trebui să ne înspăimântăm. Lucrurile vorbesc de sine și decă mai am ceva de adaus este numai, ca până când mai e timp, omenii noștri de bine să se gândescă la mijlocul cel mai potrivit și sigur, spre a stărpi neghina desbinărilor dintre noi și a ne scăpa din jugul ruginos al servilismului. Așa să fiă! —v.—p.

Icelandul-mare, 12 Augustu n. 1886.

Petrecere și dare de sēmă. Onorate Domnule Redactor! În 8 Augustu s'a ținutu o petrecere de veră în Icelandul mare, în folosul elevilor sēraci dela scōla confesională din amintita comună.

Românii din Iceland și juru, precându Asociațiunea

renumiți. Donatello, care fiind un crucific și întrebând pe amiculu său, că ce părere își dă, să fi primitu ca răspuns: »Tu ai pus pe cruce nu unu Christos, ci unu țeran»; ăr elu atinsu fiindu, să-i fi dîșu: »probeză, fă și tu unulu decă poț!». Donatello dîcu i-a datu ansă ca să facă acel crucific sculptat în lemn, ađi aflător în S-ta Maria Novella, care pentru studiul său anatomic și pentru espresiunea durerōsă în față stōrce laudă și admirare în tôte timpurile.

Acēsta s'a întemplat încă înainte de 1401, adecă până a nu fi fostu ajunsu alu 24-lea anu alu etății sale.

În anul 1401 s'a publicat concursu pentru finirea ușeleru baptisteriului S. Giovanni din Florența. Dela mōrtea lui Andrea Pisano trecuse preste o jumătate de secul și acestu baptisteriu era lipsit de ușile laterale, fiindcă republica florentină nu avuse bărbați, cărora să le pôte incredința o întreprindere atātu de gigantică. Acum când deodată apărură pe orizontul artistic italian atâtea talente tinere și multu promițtore se decide a se delătura astă lipsă atātu de simțită, publicându-se unu concursu și anume într'unu stoțiu datu să se esecute unu reliefu în bronsu reprezentându sacrificiul lui Isaac. Reliefulu lui Brunelleschi posedă nise liniamente naturaliste, dovēdă despre influența lui Donatello asupra lui.

(Va urma.)

și ținea adunarea în Alba-Iulia, au aflatu cu cale a rangia acēsta petrecere pentru aceea, cari său din cauza depărtării său din alte cause nu au pututu participa la adunarea din Alba-Iulia.

Scopul acestei petreceri a fostu în micu același, care e și alu Asociațiunii în mare, adecă luminarea nēmului român.

Încă pe la 6 ore sala scōlei gr. or. era îndesuită de publicu.

Era unu ce fermecă oru a privi mai multe Romăncuțe drăgălașe în costumu naționalu, care prinde așa de bine talia mlădiōsă a copilțeloru române. Între participătorii au fostu și vre-o cāțiva Maghiari. Eramu în cāntați când vedemū cu cată plăcere și esaltare s'a jucatū »Ardeleana» de vre-o 25 pārechii ăr la među de nopte »Călușeriul» și »Bătuta» cari au fostu aplaudate în o formă, de Români ca și de străini.

Au incurșu 41 fl. 50 cr. de cari subtrăgēndu-se 29 fl. spesele, au rămasu venitū curatū 12 fl. 50 cr.

Suprasolviri au binevoitu a face următorii: D-na Laura Boerū 1 fl. 50 cr., D-lu Alexandru Cāmpianū 1 fl., D-na Caboșu, D. Viciu, Muntenescu și Catona câte 50 cr.

Acestoru onor. Dōmne și Domni — comitetul e esprimă mulțamită.

Comitetul arangiatoru.

Programa festivităților,

ce se voru arangia dela 18—25 Augustu 1886 cu ocaziunea întruniri reuniunilor săsesci din Ardealu în Brașovu.

(fine.)

Sāmbatā 21 Augustu, 8 ore dim.: Inceperea espōșiei de vite, gimnastarea Rauniunei de gimnastică din Brașovu. — 8¹/₂ a. m. IV.: adunare generală a învățătorilor săsesci în bis. ev. din Schein. — 10 ore a. m. Întrunire industrială în localul Reuniunei industriale. — 2 ore p. m.: prānđu comunu în hală. — 5 ore p. m.: Gimnastare în publicu a Reuniunei de gimnastică Brașovene. — 6¹/₂ ore sēra: Șediță preliminară a Reuniunei Gustavū Adolfu. — 8 ore sēra: Balu festiv arangiatu de Reuniunea de gimnastică în sala hotelului Nr. 1. —

Duminecă 22 Augustu, 7 ore dim.: Salutarea țilei: coralu din turnulu bisericei negre (evang.) — 8 ore dim.: Răghiarea deputaților și a oșpeților în piață, dinaintea sfatului. — 8¹/₂ ore a. m.: Musică bisericească și serviciu divinū solemnul. — Adunarea generală a Reuniunei principale Gustavū Adolfu pentru Ardealu, în biserica evang. — 2 ore p. m.: Prānđu festiv. — 3—4 p. m.: Espōșia de vite, aducerea cailor înaintea porții dela Strada nēgră. — 4 ore m. p.: Esercițiu în publicu a pompierilor voluntari din Brașovu. — 6 ore sēra: Liedertafel în hala festivă. — 8 ore sēra: Împărțirea premiilor între trăgători la semnū și prānđu festiv în casa de tragere la semnū (Schützenhaus.)

Luni 23 Augustu, 9 ore a. m.: Adunarea generală a Reuniunei economice săsesci din Ardealu în biserica ev. din Scheiu. — 10 ore a. m.: Adunarea generală a Reuniunei ardeleno carpatine în Schützenhaus. — 1 ora p. m.: Prānđu comunu în hala festivă. — 2¹/₂ ore p. m.: Escursiunea Reuniunei carpatine în Stejerișu. — 4 ore p. m.: Împărțirea premiilor Reuniunei economice în espōșiță. — 8 ore sēra: Seratā de adio în hala festivă.

Mārți și Mercuri, 24 și 25 Augustu: Escursiuni ale Reuniunei carpatine ardeleno în munți. Detaliurile se voru comunica prin programe deosebite.

Apelū*)

cātră frații învățătorii români de sub corōna Ungariei.

Este supremul timp, ca multu cercata și desconsiderata noastră învățatorime să-și vină odată în ori să se cugete seriosu nu numai la metodū, îmbunătățirea și perfecționarea acestuia, dăr să se cugete totodată și la necazurile, ce copleșesc și pe deapropole lorū, sōrtea colegului lorū, și la acele țile negre în cari învățătorul, obosit de țilnica muncă, în mijlocul sērăciei și a miseriei, cu care se luptă, cade atacat de morbu, zace luni și ani întregi, neconsolat de nici unu sufletu de omū, neajutorat de nimeni, ba scurtat încă în beneficiile sale și așa destul de precari; elu în asemenea nefericite casuri părăsit de comună, pentru a căreia înflorire a căduțu victimă, desconsiderat de superioritatea și chiaru și de amicii săi, este avisat la cerșitoria! — Repausatū, scăpatū de greutatea necazurilor lumesci, lasă după sine o vėduvă amărită lipsită de orice mijloc material, alungat pe drumu câte odată și cu câte 2—4 orfan; lumea în tipu de recunoștință pentru sacrificiul soțului ei, o huidue; nu este omū, înaintea căruia se alle îndurare de ajutorință.

Până cându se totu așteptăm, ca alții să ne facă? Până cându se totu alergăm umilindu-ne și înaintea plăieșului! Timiți întocmai epurilor, trācnimū și ne lāsăm în mână sortii cu suspinul desperațiunei pre buze: »ce-a vrea bunul Dumnezeu?!» Până cându se totu privim cu nepăsare la nedreptățile, ce se facu atătoru învățătorii, fără să ne mișcăm sārindū în ajutorul lorū?! Până cându vom fi indolenți și indiferenți față de suferințe neputincioșilor și ale vėduvilorū noastre?

Mai în tôte statele cevași mai luminate și civil-

*) Apelul ne-a sosit abia Duminecă în 15 Augustu n., după ce a colindatū prin Sibiu.

a frisarilorū au societățile lorū, au fondurile lorū de ajutorare pentru țile de nevoi. Noi învățătorii, agăierăm sate, chiar și classa chelnerilorū, a lucrătorilor țilerū, numai la fondul regnicolaru de pensiune, la acea pensiune, pre care și așa numai în grele casuri o putem ajunge și căpeta, dăr și atunci numai probabilmente; căci căți din noi voru ajunge 60 de ani!? Să nu mai stām locului; căci stāndu mergemū înderētū. Reuniunile noastre învățatoresci esistente au cu totul altă menire. Ele se ocupă mai cu sēmă cu sarcinele chemărei noastre.

Avemū însă lipsă neapărată de o Reuniune care să aibă menirea și scopul a apăra până la estremu pe nefericiti învățătorii, care să fiă gata în totu momentul a le sari în ajutoru cu tôte permisele mijloce; avemū lipsă a crea unu fondu din crunții noștri denari, pentru casuri de nenorocire și de neputință, cărora suntem espōși, pentru ajutorare, alinarea suspinelorū și ștergerea lacrimilor vėduvelorū și orfanilor noștri.

Spre scopul acesta, subscrișii își iau voia a invita pre domni și frații învățătorii români — fără diferință de confesiune — de sub corōna Ungariei la o conferință prealabilă, fiă măcarū prin delegați, pe 30 Aug. vechiū a. c. în Timișōra, pentru a ne consulta și a pune temeiul unei astfelu de asociațiuni umane creștinesci.

Fiți rezoluți și Dumnezeu va ajuta întreprinderii noastre!

Beregsėu, 19 Iuniu v. 1886.

Emericū Andreescu, învățător și proprietar de pământu. Const. Popovicu, inv. și mare proprietar în Șdiōră. I. Moldovanu, învățător în Lugosu. I. Gruescu, învățător român în Ceba. Stefanū Albu, inv. rom. Iosifū Olariu, învățător în Domanu. Vasile Voianu, inv. în Utvinu. Vasiliu Nicolescu, inv. în Lugosu. Iancu Simu, învățător în Sculea. I. Efticiu, învățător în Pecica rom. E. Vuia, învățător în Fibișu. V. Martini, învățător în Alioșu. G. Serbu, învățător în Toracul micu. I. Surdu, inv. în Bucovētū. Ioane Marcū, inv. în Bocșa-Montană. Serafinū Jurca, inv. în Vasiova. Iuliu Vuia, inv. cl. II. din B-Comloșiu. Nicolae Popovicu, inv. cl. I. din B-Comloșiu. Ioanū Simu, inv. și red. »Ludimagister» în Recița. P. Bosco, inv. în Somoșes. D. Miculū, inv. în Babșa. P. Muțu, inv. fu Mae-rele Timișu. R. Ancușă, inv. în Ramna. S. Moldovanū, inv. în Chișoda. I. Doboșanū inv. în Șagū.**)

Ultime sciri.

Constantinopolu, 14 Augustu. (Cale indirectă). Pōrta a interdiscu întrunirea Congresului literar, ce era să aibă locu la 27 Augustu și care fusese organizatū de Syllogos, Grecū din Constantinopolu, cu ocaziunea a 25 aniversare a fundării acestei societăți. Totu corpul șciințificu din Europa a fostu invitatū de a lua parte la acestu congresu, mai mulți delegați mai cu sēmă francesi au și sositu. Pretextul acestei interdicțiuni ar fi, că societatea Syllogos n'a cerutū autorisațiā dela Pōrtă pentru reunirea acestui congresu. Adevērulū însă este, că Germania nu este străină acestei interdiciri.

Constantinopolu, 14 Augustu (Cale indirectă). Sciri positive ce vinū din Filipopoli semnalează, că la finele sēptēmānii trecute, comandantul militarū din Rumelia a primitū din Sofia ordinul telegraficū de a ține tôte trupele, puse sub comanda sa, gata a înainta la primulū semnālū în termenū de 3 țile. Mercuri acestu ordinū a fostu renoitū și confirmatū. Trimiterile de munițiuni și materialu de resbelu în Rumelia nu încetēză. Nu de multu au sositu la Filipopoli cincii sute de lăzi cu cartușe. Trebuie asemenea notatū, că s'a recomandatū agricultorilor să grăbescă strāngerea recoltelorū căci materialul lorū de transportu pôte fi rechiziționatū pentru serviciul militarū. În cercurile otomane se crede că atitudinea Serbiei invocată de Bulgaria pentru a justifica aceste pregătiri, este unu simplu pretextu, căci legațiunea sērbescă a renoitū asigurările sale pacifice, cătră marele Vizirū. Toți musulmanii ce locuescū în Rumelia și Bulgaria se pregătescū să emigreze în masă în Turcia, unde Sultanul și Pōrta voru ușura stabilirea lorū prin concesii de pământu locuința și materialul agricolu trebuinciosū.

DIVERSE.

A fugitū cănelu lui Bismarck. — O foie din Berlinu scrie, că omenii din scōla veterinară au fostu preā îngrijați mai deunăđi. Cănelu Tyras, numitū »alu imperiului», pe care prințul Bismarck l'a trimesū în acelū institutu spre a i se face o operațiā, a fugitū de acolo. S'a făcutu imediatu apelū la polițiā, s'a depeșatū în tôte părțile, dăr nu s'a pututu da de urma fugarului, astfelu că suntū mari temeri, că atātu imperiulū, cătu și cancelarulū să rămăe fără căne!

**) Onoratele Redacțiunii dela celelalte foi naționale suntū rugate a publica acestū apelū.

Editorū: Iacobū Mureșianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena

din 16 Augustă st. n. 1886.

Rentă de aur 4%	108 55
Rentă de hârtă 5%	97.95
Imprumutul căilor ferate ungare	154 50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	100.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	128 50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	120 40
Bonuri rurale ungare	105.20
Bonuri cu cl. de sortare	105.10
Bonuri rurale Banat-Timșu	105.20
Bonuri cu cl. de sortare	105.20
Bonuri rurale transilvane	105 70
Bonuri croato-slavone	105.25
Despăgubire p. dijma de vină ung.	100.25
Imprumutul cu premiu ung.	121 70
Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	127.—
Renta de hârtă austriacă	85.55
Renta de arg. austr.	86 40
Renta de aur austr.	121 —
Losurile din 1860	143 75
Acțiunile băncel austro-ungare	869 —
Act. băncel de credit ung.	291.25
Act. băncel de credit austr.	282.80
Argintul — Galbini împărătesc	5.92
Napoleon-d'or	9.98
Mărci 100 imp. germ.	61.70
Londra 10 Livres sterlinge	126.—

Bursa de București.

Cota oficială dela 2 Augustă st. v. 1886.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	93 ¹ / ₂	94—
Renta rom. amort. (5%)	98—	98 ¹ / ₄
convert. (6%)	88 ¹ / ₂	89—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	33—	34—
Credit fonc. rural (7%)	103 ³ / ₄	104—
" " (5%)	87 ³ / ₄	88—
" " urban (7%)	100 ³ / ₄	101—
" " (6%)	92—	92 ¹ / ₄
" " (5%)	83—	83 ¹ / ₄
Banca națională a României 500 Lei	1025	1030
Ac. de asig. Dacia-Rom.	272	276
" " Națională	215	222
Aură contra bilete de bancă	13.70	13.90
Bancnote austriace contra aur.	2.01	2.02

Importantă

pentru

scolari și studenți

In ulița mare Nr. 1433 (Schei) peste drumul de gimnaziul român se primesc scolar și studenți în cuartir și costă sub cea mai bună îngrijire și cu prețuri eține.

DICTIONARUL GERMANO-ROMÂN

de TEOCHAR ALEXI

à 1 fl. 50 cr. séu 3 lei 50 bani exempl. edițiunea autorizată, se află până astăzi de vëndare la următoarele librării:

Brașov: Tipografia Alexi, D. Nicolae I. Ciurcu, H. Zeidner, A. Altstädter.

București: D. D. Sotschek & Comp., E. Graeve & Comp., Ig. Haiman, R. Watzina. (A. Cerny.)

Budapesta: D. Gustav Grimm, strada Hatvan, D. Sig. Robicsek strada coronei.

Blașiu: Librăria archidieceșană, Tipografia semin.

Câmpulung (Bucov.): D. Gabriel Storfer.

Craiova: D. H. Zamitca.

Cernăuți: D. Romuald Schally, D. H. Pardini librăria Universității.

Olușiu: D. Iohann Stein.

Se publiă pentru a nu se confunda cu alte edițiuni.
Brașov, 9 (21 Iuliu 1886.

Făgărașiu: D. D. Brüder Thierfeld.

Iași: D. O. Hildebrandt.

Lugoșiu: D. Adolf Auspitz.

Năsăud: Librăria Concordia.

Oravicza: D. I. E. Tieranu.

Orșova: D. C. Böhme.

Radautz: D. Iacob Niderhofer.

Sibiu: D. W. Krafft, D. A. Schmidicke.

Timișora: Librăria Polatsek.

Viena: D. D. Mayer & Comp. Singerstrasse 7. D. Wilhelm Frick librăria Curții, D. D. Gerold & Comp. D. Georg Szelinski librăria Universității.

Tipografia ALEXI.

I. Escriere de concurs.

Pentru 7 stipendii din fundațiunea fericitului Dr. Simeon Romonțai se escrie concurs cu terminul de 15 Septemvre a. c. st. n. și în speciă: pentru un stipendiu de 315 fl. devenit vacant prin mörtea medicinistului Alexandru Buteanu, — pentru 3 stipendii de câte 84 fl. usuate de: Emiliu Negruțiu medicinist, Augustin Chețianu jurist, și Liviu Marțian silvanist, și pentru 3 stipendii de câte 63 fl. usuate de Emiliu Gerasim jurist, Vasiliu Romanțianu și Alesandru Romanțianu gimnasiști, dechiarate de vacante tôte din cauza, că numiții stipendiști nu s'au legitimat despre progresul făcut în studii în decursul anului școlastic 1885/6.

La aceste stipendii pot concura:

- numai tineri studenți miseri, cari sunt născuți în Transilvania și sunt Români de nascere.
- cari pe lângă purtare morală bună au din studii calcul de eminență.
- dimpună cu ascultătorii de medicină ori drepturi pot concurge și aceia, cari se vor aplica la științele reale, precum tehnică, montanică și silvanistică.
- dintre concurenți vor avea preferință, coeteris paribus, cei de origine nobilă și consăngenii fondatorului.
- dela concurenți se recere, ca pe lângă *testimoniile școlastice alăturate în copii autentice* la cererile concursuale, să mai producă: carte de botez, atestat de paupertate, care să fiă subscris de antistia comunală politică și de parochulă concernente și întărită cu sigilul parochial și comunal, precum și cu subscrierea oficiului pretorial, ér în cetăți și opide, cu subscrierea antistiei cetățene ori opidane. *In urmă concurențele se spună espresă institutul de învățământ, la care voesce a continua ascultarea științelor academice ori gimnasiale.*

Cererile concursuale astfel ajustate se sucsternă până la terminul supranumit Consistoriului metropolitan subsemnat. Concursese, cari nu vor fi astfel instruite, nu se vor lua în considerațiune.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 10 Augustă 1886.

Consistoriul metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia.

II. Escriere de concurs.

Pentru 7 stipendii din fundațiunea fericitului Archiepiscop și metropolit Alesandru St. Șuluțiu se escrie concurs cu terminul până în 15 Septemvre a. c. st. n. și anume: pentru 1 stipendiu de 300 fl. usuat de farmacistul Ioan Munteanu, pentru 1 stipendiu de 200 fl. usuat de Albin Pop devenit doctor în medicină, pentru 4 stipendii de câte 100 fl. usuate: de Ioan Boeriu, Silviu Stanciu, Eugeniu Lemeny absoluiți gimnasiști și Iuliu Br. Pop, ală acestuia dechiarat de vacante din cauză că nu s'a legitimat despre progres, și pentru 1 stipendiu de 60 fl. usuat de gimnastul absolut Teodor Bonca.

Doritorii de a obține unul din stipendiele acestea, au de a se instrui cererile sale concursuale amăsurat condițiilor espuse în es-

crierea de concurs pentru stipendiele romanțiane, și pe acele astfel instruite a le substerne subsemnatului consistoriu metropolitan.

Blașiu, din ședința consistorială ținută 10 Augustă 1886.

Consistoriul metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia.

III. Escriere de concurs.

Pentru 2 stipendii de câte 52 fl. 50 cr. din Fundațiunea fericitului Episcop Ioan Bobu usuate unul de David Radeșiu gimnast absolut și altul de Vasiliu Budai gimnast dechiarate de vacante pentru nelegitimare despre progresul făcut în studii în anul școlastic 1885/6 se escrie concurs până în 15 Septemvre a. c. st. n.

Cei cari doresc se obțină unul din aceste stipendie, concursese sale instruite conform condițiilor din escrierea de concurs pentru stipendiele romanțiane au să le substernă subsemnatului Consistoriu până la terminul supra indicat.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 10 Augustă 1886.

Consistoriul metropolitan gr. cat. din Alba-Iulia.

IV. Escriere de concurs.

Pentru un stipendiu de 120 fl. din Fundațiunea Clainiana usuat de juristul absolut Alesandru Ciaclan se escrie concurs până în Septemvre a. c. st. n.

Concurenții la acest stipendiu au de a-și instrui cererile s'ale concursuale în sensul condițiilor înșirate mai sus în concursul pentru stipendiele romanțiane, și pre acele astfel instruite a-le substerne subsemnatului Consistoriu metropolitan.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 10 Augustă 1886.

Consistoriul metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia.

V. Escriere de concurs.

Pentru un stipendiu de 60 fl. din fundațiunea alutaniană usuat de Ambrosiu Dobocanu gimnast și dechiarat de vacant pentru nelegitimare despre progresul făcut în studii în anul școlastic 1885/6 se escrie concurs până în 15 Septemvre a. c. st. n.

Doritorii de a obține acest stipendiu au de a-și substerne cererile sale concursuale instruite amăsurat condițiilor espuse mai sus în concursul pentru stipendiele romanțiane acestui Consistoriu metropolitan.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 10 Augustă 1886.

Consistoriul metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia.

Avis d-loră abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fășia sub care au primită țiarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonază din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă. ADMINSTR. „GAZ. TRANS“

Tipografia ALEXI, Brașov.